LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

**Han holdt det
ikke for et rov
at være
i Guds nærhed,
gav afkald på
Guds skikkelse,
blev menneske
som os.
Derfor, Guds elskede!
Se hen til Kristus,
Kristus i stald og krybbe!**
Fil 2,6-7 - LL

"De gik ind i huset og så barnet hos dets mor Maria, og de faldt ned og tilbad det." (Matt 2,11)

Læs om Hellig tre Konger side 2-3

Nr. 1-2 **Januar-Februar 2003** **Årgang 53**

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Bladet udkommer 6-8 gange årligt og koster for 2002 100 kr.; unge under udd. 50 kr.; udland 150 kr.

Udgiver
Den evangelisk - lutherske Frikirke
Ewaldsvej 9
8723 Løsning

Redaktion
Vagn Lyrstrand (ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
"Luthersk Kirke"
v. Søren P. Jensen
Skærvegyden 7
8723 Løsning.
Tlf. 75 65 02 23
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri Esbjerg

Internet-adresse
www.vivit.dk

Støtte til gratis uddeling i 2003:
Lutherske Arvs Fond

En grøn tid

Hellig tre Konger er betegnelsen for tiden fra Hellig tre Kongers Dag den 6. januar og frem til fastetidens begyndelse, søndag septuagesima. Det er julens "efterfest", hvor julens gave som et såkorn skal spredes ud over jorden. Og derfor har denne tid fået vækstens og livets farve. Det er missionstid - en grøn tid!

Hvem er de tre hellige konger?
Der er lidt stemning af "Tusind og én Nat" over dem, spænding og udfordring for fantasien, som jeg fra barn husker beretninger om mission blandt fremmede folkeslag. Men vi ved hverken, om de var tre eller konger. Vi hører blot, at der kom "nogle vismænd fra Østerland" (Matt 2,1-12). Tre og konger bliver de til ved deres tre kongelige gaver: guld, røgelse og myrra. Og hellige bliver de i kraft af Jesus, som de tilbeder!

Det er Jesus, det handler om! Og i kraft af Jesus er de, der tror ham, "et kongeligt præsteskab, et helligt folk... for at I skal forkynde hans guddomsmagt, som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys" (1 Pet 2,9).

Mission er vores kongelige privilegium som kristne. Men hvordan skal vi missionere? Hvordan skal vi forholde os til de fremmede, som kommer til os? Skal vi tale med dem om vores tro? Hvordan kom de vise til tro på Jesus? Og kan fremmede med en anden religion også i dag komme til tro på vores Frelser?

Hvad med de kirkefremmede?
- det kan vi nok roligt kalde dem. Og hvordan kommer kirkefremmede til tro på Jesus? Er der brug for særlige stjernekastere, som får folk til at søge og spørge? Tegn i sol og måne og stjerner, som Jesus taler om, der vil ske, før han kommer? Man kunne da synes, at der er nok af grunde i verden omkring os til at søge efter en frelser, et håb og en gud. Og mange kirkefremmede søger faktisk. Der er en religiøs opvågnen i vor tid. De fleste forbliver dog kirkefremmede; flere søger andre religioner, og mange bliver ved deres religiøse oplevelser.

Stjerne-oplevelser gør det ikke

Da var der nok kommet mange flere! De vises visdo bestod sikkert at de var stjernetydere. Og dem var der mange af i Østen dengang som i Vesten i dag. Det er dog kun få, der bryder op. Og deres for-klaring i Jerusalem er: "Vi har set hans stjerne!" De har måske hørt hedningen Bileams profeti om fredsfyrsten, der som "en stjerne træder frem fra Jakob" (4 Mos 24,15-19). Og profetien har ledt dem på rette vej.

Men deres egen visdom førte dem mod et farligt mål: En kombination af stat og kirke, som officielt var "kristen", men i virkeligheden ønskede sig af med Jesus! Og det gentager sig.

Den nu afdøde svenske biskop, *Bo Giertz*, forudså statskirken som det mest effektive redskab til at udrydde kristendommen i Sverige! I Norge har pastor *Jan Bygstad* erkendt det samme og dannet en fri luthersk menighed med den ene begrundelse: at ville værne om sand klassisk kristendom! (Se omtale side 8). Og kristne indvandrere, som der er en hel del af, må - ligesom fremmede af anden religion - i vort land ofte lede forgæves efter nogen, der tilbeder Jesus! Kristne, der både hører og følger Bibelen som de vise fra Østen, er få.

Guds Ord er ledestjernen

Oplevelser leder ikke frem. Ordet fra Herren må høres igen og igen, hvis vi ikke skal fare vild, men leve i den omvendelse, hvor vi bøjer os som De vise i tilbedelse af Jesus vor Herre, og ved hans ord ledes væk fra en kirke, som vil tage Jesus og troen fra os.

Derfor vil Luthersk Kirke igen i år have *en bagside med gudstjenester*! Og det er på en måde den vigtigste side at følge med i som vejviseren til Betlehem. Det er jo i gudstjenesten, hvor Ordet om Jesus forkyndes og troen bekendes, han har lovet at være til stede og åbenbare sig! - Det kan vel ske overalt, hvor et ord høres fra Den hellige Skrift, både blandt jøder, muslimer og i en frafalden statskirke. Men de vise blev advaret mod at vende tilbage dertil og i stedet at gå deres egen vej med troen og evangeliet!

Det kan være ensomt; men Herren bevarer sine ved sit ord. Og som hjælp til at blive i troens fællesskab med Jesus uddeler vore menigheder en *bibellæseplan* med forslag til daglig bibellæsning. (Se omtale side 11). Vi har brug for det som et landkort til at gå troens vej. Og vi har brug for at kende det, så vi også kan vise fremmede vejen. Det er og bliver det ene nødvendige til en almindelige kristen og frelsende tro for os og alle vore medmennesker igen i år 2003. Derfor må Ordet udbredes og mennesker indbydes. For *Jesus er international*! (Læs læserbrev side 9).

Det er missionstid - en grøn tid!

Vagn Lyrstrand

Hvorfor er gudstjenesten sådan?

Hvorfor skal vi sige og gøre så meget af det samme hver søndag? Kunne vi ikke gøre noget nyt og anderledes?

Artiklen er uddrag af oplæg fra efterårets ungdomsweekend under overskriften: Gudstjeneste om Korset.

Hvad er vigtigt i en gudstjeneste?

* Korset i centrum.
* Guds virkelige nærvær.
* Hele Bibelens budskab.

Det er ikke os, der skal frembringe Guds nærvær ved egne forberedelser, koncentration eller beslutning.

Vi skal modtage og erkende det Gud giver gennem ordet om korset, dåben under korset og bordet ved korset.

Gud er i gudstjenesten!

Gud viste sig for *Moses* i tornebusken og bad ham tage sandalerne af, fordi han var på hellig grund. *Esajas* så Guds herlighed i templet. Og *vi* har et løfte om, at Gud er hos os i sit ord, i dåb og nadver. Han er i menigheden, der samles om disse nådemidler, og som tror ham. Derfor kan Jesus sige, at hvor to eller tre er forsamlet i hans navn, der er han midt iblandt dem.

Hvorfor det samme hver søndag?

Vi lever af det ene og samme evangelium, som vi altid har gjort. Derfor er der også en gentagelse hver søndag. Og gudstjenesten har altid en bestemt struktur og nogle uforanderlige led.

Gudstjenesten skal være almindelig, ligesom kirken er almindelig.

Gudstjenesten har en fast opbygning, fordi vore følelser ofte skifter. Vores hjerter kan være kolde og hårde, som de syndere vi er. Og derfor er det vigtigt, at vores bøn og lovsang ikke først og fremmest får vores eget hjerte eller evner som kilde. Vores mund og hjerte skal og må lovsynge Gud**.**

Grundlaget er Guds gerninger!

Kilden til gudstjenesten er ikke vores hjerter, der ofte skifter, men Guds gerninger i dom og nåde. Guds gerning på korset er gudstjenestens grund.

Det er vigtigt at fastholde dette perspektiv, så vi ikke drives hid og did af vore egne følelser og anstrengelser, hvad enten de er opstemte, eller bare er kolde og hårde og ikke siger noget.

Derfor er det godt at have en fast *liturgi* (dvs gudstjeneste-orden), som siger det, Bibelen siger om mig, om Gud og om korset. En liturgi må have sit centrum dér, hvor Gud har det, nemlig på korset, nærværende i prædiken, dåb, syndsforladelse (absolution) og nadver. En fast liturgi kan holde os fast ved centrum udenfor os og vore følelser og anstrengelser.

Hvorfor skal der prædikes?
Hvor liturgien grundlæggende er den samme, er prædikenen tilsvarende ny. Vi lever jo i forskellige situationer og på forskellige tidspunkter. Derfor forkyndes evangeliet på ny hver søndag i stedet for blot at blive læst fra de bibelske tekster i gudstjeneste; ligesom læseprædikener er undtagelsen.

Hele Guds ord skal læres af Guds folk. Derfor har vi en tekstrække, der viser os evangeliet fra en ny vinkel hver søndag og helligdag igennem hele året. Derfor synger vi også forskellige salmer året rundt.

Hvordan er Gud i gudstjenesten?
Menigheden er i Guds nærvær. Liturgien må understrege, at Gud er nærværende. Den må fremhæve, at Gud er hellig og retfærdig og holder dom; men også at han af kærlighed har sendt sin Søn som det slagtede lam, der borttager verdens synder. Liturgien må fremhæve, at Gud fælder dom og Gud tilgiver også hos os her og nu.

Gud er hellig, og hans kirke er hellig. Gudstjenesten skal gengive og forkynde denne hellighed.

Når vi er sammen med Jesus ved gudstjenesten, er Guds rige kommet til os. Vi har allerede den vigtigste del af Himmeriget hos os, selvom vi ikke kan se det.

Gud er her! I bibelordet taler han, og vi står op. Vi knæler ved

skriftemålet. Ved nadverindstiftelsesordene kommer Herren selv i kød og blod, og vi rejser os. Og vi står under korstegn og velsignelse!

Hvorfor "Kana'ans sprog"?
Gudstjenestens ord og begreber kan opleves fremmedartede og utidssvarende. Kunne man ikke bruge mere hverdagsdanske ord?

Gudstjenesten skal selvfølgelig være på dansk og forståelig; ellers får vi ikke nogen gavn af den. Det skal ikke være en tankeløs gentagelse af uforståelige ord. Men liturgien skal først og fremmest være bibelsk!

Gudstjenesten skal først og fremmest lede os ind i Bibelens tankegang. Derfor skal den også bruge bibelske begreber og udtryk. Og netop det er liturgiens styrke.

Liturgien er gennemsyret af et bibelsk sprogbrug, der afspejler bibelens budskab. Tag udtryk som: Herren være med jer! - og med din ånd! Herre, forbarm dig! Gud være lovet for sit glædelige budskab! Fred være med jer! Fælles Amen efter bønner.

Man skal man passe på med at ændre gudstjenesten på en sådan måde, at dette forsvinder.

I gudstjenesten gælder det om at have så rigt et bibelsk indhold som muligt og at lære det at kende.

Magnus Sørensen

Ill.: Maria lytter til Simeon i templet
Jesus sejrer på korset over døden

Kirkeåret - fester og farver

Frelsens historie rummer flere aspekter. Så mange store begivenheder har Gud ladet ske, som hver for sig rummer store rigdomme og dyrebare udtryk for Guds umådeligt store kærlighed til sine yndlingsskabninger.

Alt dette gjorde Guds Søn

- Guds Søn var villig til at blive menneske i jomfru Marias skød;
- Han lod sig føde som menneske;
- Han lod sig døbe som menneske;
- Han gik til Jerusalem;
- Han indstiftede frelsens festmåltid;
- Han lod sig korsfæste;
- Han opstod fra de døde;
- Han viste sig for sine disciple;
- Han opfór til Himmelen;
- Han efterlod os ikke faderløse, men ville selv komme til os, og gjorde det pinsedag, da Guds Ånd kom herned.

Så mange store begivenheder; om hver enkelt af dem kunne vi sige, at det er *her*, det store under sker. Her begynder det. Eller her fuldendes det. Og så er der alligevel så mange store begivenheder, det kan siges om, at vi ikke rigtig har mod til at tage en eller nogle få af dem ud og pege på dem og sige, at det er det her, det drejer sig om. For dermed risikerer vi jo at tage herligheden fra nogle af de andre store begivenheder.

Mange begivenheder - én frelsesvirkelighed

Og ikke blot frelsens historie, men også selve frelsens *virkelighed* rummer mange aspekter, ligesom det liv, frelsens historie kalder os ind i. Nogle af de aspekter knytter sig umiddelbart til bestemte frelseshistoriske begivenheder; forsoningens virkelighed svarer til Herrens død; at vi ejer en levende Frelser og ikke blot en død, det svarer til Herrens opstandelse; at Han selv lever hos os ved sin Ånd, det svarer til pinsedag etc. Og så flyder jo alligevel alle disse aspekter på en måde sammen. Det er jo fordi Han døde for os, at det var vor *Frelser,* som opstod fra de døde. Og det er som den korsfæstede og opstandne Frelser, og som Guds Søn, der er blevet menneske, at Han nu er hos os ved sin Ånd. Som Grundtvig ganske kort og præcist siger det: *påske og pinse udsprang af jul*. Alle frelseshistoriens begivenheder udgør tilsammen ét frelsesværk og én frelsesvirkelighed.

Et kristenliv - mange aspekter

Nogle af frelsens virkeligheds mange aspekter knytter sig til vor egen personlige frelseshistorie. Men selv om de knytter sig til min personlige historie, er de på en mærkelig måde fælles

for os alle, eller for de fleste af os. Noget om, hvordan vi oplever den stadige vekslen imellem mismod og overmod i troen, ydmygelsen ved erkendelsen af ny synd og glæden over nye sejre og nye opdagelser af Evangeliets herlighed. Og den stadige vekslen imellem sorg over synden og glæde over frelsen. Og kaldet til et nyt liv i tjeneste og taknemmelighed. Og forventningen om, at Herren skal komme i herlighed for at dømme levende og døde, og der skal ikke være ende på Hans Rige.

Hver ting til sin tid

Det er for meget at rumme på én gang. Og der er så mange aspekter, der hver for sig fortjener hel og udelt opmærksomhed, fordi de hver for sig er store og betydningsfulde, og udtryk for, hvad der er sandheden om mig og mit liv og min frelse. Kristenlivet vil miste en hel del af sin spændingsfylde og farverigdom, hvis alle dage og tider skulle rumme hele frelsens virkelighed. Så ville alle disse aspekter med deres farver flyde sammen til en grå masse, som hverken var rigtigt det ene eller det andet.

Netop derfor er det godt at holde de forskellige aspekter adskilt, så vi har mulighed for at tage dem op hver for sig og give hver enkelt vor udelte opmærksomhed og takke Gud for hvert enkelt aspekt, og søge nåde for de aspekter ved vort liv og vor virkelighed, som vi ikke kan takke Ham for.

Kirkeåret

Det er det, der er meningen med den gamle ordning, som kaldes *Kirkeåret*: At årets løb i Kirkens liv er inddelt i forskellige perioder, hvor de forskellige aspekter ved frelsens historie eller frelsens virkelighed står særligt i forgrunden og får særlig opmærksomhed. Denne indretning er en hjælp til at sikre, at vi når hele frelseshistorien rundt, og hele frelsens virkelighed - også ud over det, vi spontant kommer til at føle trang til.

Fester og farver

Kirkeåret følger grundlæggende de forskellige begivenheder i frelseshistorien. Ud fra et skema bygget på frelsens historie er der sat tid af til at tilbede Gud og takke Ham særligt for hver enkelt af Hans store gerninger til vor frelse. Og dette skema giver så anledning til også at træde frem for Guds ansigt med de forskellige aspekter, der knytter sig til vort liv som kristne.

I de forskellige perioder er tekstlæsninger og salmevalg med til at give en særlig farve til gudstjenesten svarende til det aspekt, som netop i denne periode står i forgrunden. Liturgiske farver kan også være med til at præge tone og stemning for tilbedelsen og modtagelsen af Herrens ord.

Jais H. Tinglund

Ill: Maria møder den opstandne
Simon begræder sin fejghed

Noter og nyt

Udmeldt af den norske kirke

Den 10. juni 2002 meldte formanden for Nord Europæisk Luther Akademi (NELA), pastor Jan Bygstad sig ud af Den norske folkekirke med flg. begrundelse i et åbent brev til sin biskop i avisen Dagen (24/8):

"At se den kirke, jeg er døbt ind i, og har tjenestegjort som præst i, gradvist gå i opløsning er ondt. Men når evangeliet ikke længere forkyndes og forvaltes ret (andet end i lokale "lommer") bliver det vanskeligt at anse Den norske kirke som en sand evangelisk-luthersk kirke."

Jan Bygstad anfører for sin på stand flg. 3 begrundelser:

1. Homofilisagen hvorefter homofiltsamliv både godtages og modsiges.

"Sand lære i overensstemmelse med Guds ord og vranglære står side om side og skal gensidigt anerkende hinanden som legitime udtryk for kristen tro, hvilket gør homofilispørgsmålet til et adiaforon" (dvs et spørgsmål, hvor kristne har frihed).

Det vidner om, at der ikke findes nogen læretugt. Den eneste tugt, der udøves, er den, som foregår overfor gammel- og bibeltroende præster, som i troskab mod Guds ord og bekendelse sætter grænser."

2. Mellemkirkelige aftaler på tværs af bekendelsen fx Leuenbergkonkordien, der åbner lutherske nadverborde for andre, der ikke tror, at Jesu legeme og blod virkeligt er til stede i brødet og vinen. Ubibelsk lære godkendes altså på ligefod med sand lære.

"Disse aftaler vil kirkeligt set fungere som tolkningsnøgler til kirkens bekendelsesskrifter. Dermed har den norske kirke ændret sin læremæssige identitet og er ikke den samme kirke, som jeg blev døbt ind i og ordineret til tjeneste i. At dette sker næsten uden modstand, viser med al tydelighed, i hvor høj grad læremæssig ligegyldighed og/eller bevidstløshed har fået plads i kirken."

Her kan henvises til artiklen i LK 9-10/02 "Vejen ud af Folkekirken og ind i Frikirken" som påviser lignende forhold i Danmark.

Spørgsmålet, det hele drejer sig om, er: Hvordan skal klassisk kristen tro kunne overleve? og hvordan skal Guds folk blive bevaret for evigheden?

3. Kvindepræstspørgsmålet

Som i vort land begyndte ordination af kvinder under stor protest fra dem, der ønskede at stå på bibel og bekendelse. Men hvordan er det siden gået?

"Ordination af kvinder til præster har i dag vundet almen accept. Konkret betyder det, at bibelstridig lære er blevet kirkeordning."

Man havde også Guds ord ved templet i Jerusalem, men præsterne fulgte det ikke. Og de vise fra Øst fik en åbenbaring fra Gud om ikke at vende tilbage dertil, men finde en anden vej.

Konklusion: "Spørgsmålet, det hele drejer sig om, er: Hvordan skal klassisk kristen tro kunne overleve, og hvordan skal Guds folk blive bevaret for evigheden i denne forvirrede tid? Den vej, som Den norske kirke har valgt, indebærer, at leven-de kristen tro er truet af udvandet og/eller vrang forkyndelse og lære, og at det kristne liv dermed lægges øde. Det er med bøn til Gud om netop at bevare troen og livet for os selv og for Guds børn vi slutter os til Det evangelisk-lutherske Kirkesamfund."

Kommentar: *Vi glæder os over Bygstads vidnesbyrd og over, at han og andre har fundet vej til et allerede eksisterende kirkesamfund. Sådan stiftede også Grunnet Den evang.-luth. Frikirke som "et hjem for besindige Guds børn, som ikke finder hvile i statskirken." Det gælder troen og frelsen!*

VL

Jesus er international

Et folkekirkeligt projekt er sat i gang på Amager for at nå muslimer. Som formål nævnes bla integration. Vi klipper fra et læserbrev af Kirstina Strand i KD 9/1.

Jeg synes, det var en god nyhed, at nogle præster på Amager har besluttet at gøre en ekstra indsats for at bringe det kristne budskab til lokale muslimer og andre med en anden tro. Man må håbe, at projektet lykkes... For hvorfor er det nu disse "andre" skal omvendes til kristendommen...?

Der er nok ikke tvivl om, at etniske minoriteter, der er og bliver kristne, lettere bliver integreret i Danmark...

Men - det er ikke for at blive godt integreret dansker, at budskabet om Kristus skal forkyndes på Amager - eller noget andet sted. Det må aldrig være formålet.

Formålet har med noget fantastisk, nemlig med Jesus og den evige frelse, at gøre.

For det er jo det med Jesus, at han er international og føler sig forbundet med alle verdens befolkninger. Jesus passer til alle ... Han er gået i døden for alle i verden og er den eneste frelser. Det er den bedste velkomstgave, vi kan tilbyde enhver anderledes troende, der vælger at komme her til landet.

Formålet med at missionere må aldrig være at formidle en bestemt tradition eller "måde at være på", men at Kristus forkyndes som en Guds kraft til frelse for enhver, som tror. Det er det store ved at være kristen, og at det giver et særligt fællesskab med ikke blot alle kristne i Danmark, men i hele verden, er jo bare herligt!

Kommentar: *Kirstina Strand er medlem af Løsning menighed. Redaktionen glæder sig over at kunne bringe dette klare og smittende vidnesbyrd. Måtte vi alle se vores kristne tro og evangeliet som den bedste velkomstgave til enhver fremmed, vi møder i det nye år!* *VL*

Forudsætningerne er de samme

- skriver stud. theol. Magnus Sørensen fra Gratia menighed i et indlæg i "Tro og Mission" 6/12-02, hvor andre har givet udtryk for, at forudsætningerne for forkyndelsen har ændret sig, så vi også må tage andre midler i brug for at føre mennesker til tro.
- Vi klipper fra indlægget:

For tiden tales der en del om, at mennesker ikke forstår kristendommen, og at vi skal finde nye måder at udtrykke den på.

Vi skal selvfølgelig tale nudansk, være pædagogiske og vide, hvem vi taler til. Det er jo indlysende. Men de fleste af de bibelske begreber, der bruges om evangeliet, er faktisk brugbare i dag og dækker sagen bedre. Unge mennesker i dag har kassekreditter, så det er nemt at forklare, at deres gældbevis er betalt. Unge ser advokat-serier som aldrig før, så de kan udmærket forstå, hvad det vil sige, at Gud erklærer os "not guilty" - retfærdiggjorte - på grund af Jesu stedfortrædende straflidelse...

Hvad der kvalificerer, om noget er kristeligt gavnligt, er, om det har Kristus og hans gerning på korset rakt til os i nådens midler som centrum. Får det menneskets sanseindtryk som centrum, og skal disse "stimulere" troen, ender man i beslutningsteologi og lovtrældom... Vi kan ikke "opleve" Ordet uden om det talte ord. Den kristne troserfaring skabes af det talte ord.

Det hævdes, at forudsætningerne har forandret sig, så vi ikke behøver at begynde med spørgsmålet om en nådig Gud.

Nej, de har ikke forandret sig. Kødet forsøger stadigvæk at skjule sit egentlige behov: At finde en nådig Gud. Det er der intet nyt i. Kirken skal ikke pludselig til at hjælpe kødet med at skjule dette behov.

Behovet for en nådig Gud skal afsløres ved proklamation af loven, det vil sige Guds vrede og dom over synden, og behovet skal stilles ved proklamationen om Guds retfærdiggørelse og nåde i Kristi soningsdød.

VL

Fra menighederne

Martinskirken, København

Hvad er meningen med menigheden?

Lørdag 23. nov. var der indbudt til temadag under ovennævnte emne. Der var to samlinger med gruppearbejde med 3-4 deltagere og en mellemliggende frokost. Og undtagelsesvis havde præsten "fri".

Det blev til en god samtale på tværs af generationer om menighedens liv. Der var udarbejdet to samtaleoplæg. - Vi klipper lidt til information og inspiration:

1. Har menigheden en fremtid?

En menighed er et fællesskab af mennesker med samme tro på "ordet om korset". Gud har ikke skabt os til at være isolerede og ensomme væsener..., men har givet os til hinanden i form af en menighed. Da vi er blevet *givet* troen, er hvert menneske i dette fællesskab også blevet *givet* et ansvar, altså en gave fra Gud...

Vi er afhængige af hinanden og har igennem Guds ord knyttet et bånd, hvor vi handler på vegne af hinanden og ikke på vegne af os selv. Men dette er netop det svære, når vi er syndere og vil os selv så meget... Vi må overvinde vores selvoptagethed og kigge på, hvad der gavner de andre i fællesskabet.

Der findes ingen præcise svar på, hvad man skal gøre for at være en god søster/bror, men forhåbentlig vil denne dag minde os om, at vi har brug for DIG og alt hvad du kan bidrage med, hvad enten det er af pligt eller lyst i vort fælles arbejde. Ved opmærksomhed omkring det... kan det komme til at styrke os som menighed i fremtiden.

Spørgsmål i udvalg

1. Kan man yde og nyde på forskellige måder i menigheden? Tal og skriv ned.
2. Hvad er specielt nødvendigt at give, for at en menighed har en fremtid?
3. Hvordan kan man øge lysten til at give?
4. Mennesker siges at være blevet mere selvtilstrækkelige og mindre ansvarlige for helheden og 'de andre'.
- Tal om, hvorfor det 'at løbe fra sit ansvar' skulle være mere udbredt nu end tidligere.

2. Fremtiden involverer dig

Ingen menighed uden mennesker. I en menighed er der mange ting, der skal gøres, derfor er der også brug for menneskenes hænder. Har menigheden ingen mennesker og ingen hænder, har den heller ingen fremtid. Men hvordan skaber og vedligeholder vi en ægte glæde over menigheden og en lyst til at være/arbejde der? ... Det er Gud, der skaber og vedligeholder vores menighed, og derfor er vi midt i Guds under. Det eneste sted, vi kan hentte ægte glæde og arbejdslyst, er hos Gud... Men Gud har skabt os forskellige, derfor må vi se dét som en styrke for menigheden - i stedet for at lade os irritere... Derfor: Vær lydhør og brug forskelligheden konstruktivt!

Spørgsmål i udvalg

1. Hvad er menighedslivet for dig?
- Skriv i fællesskab ord ned, der er en forudsætning for en menighed.
2. Udvælg 3 ord, som I er enige om fungerer godt, og 3 ord, hvor der er uenighed om, hvordan det fungerer.
3. Prøv om I kan finde konkrete løsninger på, hvordan man kan nå til større enighed.
4. Snak om der er nogle opgaver, der er særligt vigtige at tage fat på. - Overvej, om der er opgaver, du har lyst til at gå ind i...

Opfølgning

Dagen udmundede i en anonym udfyldelse af spørgeskemaer til inspiration for arbejdet i menighedens bestyrelse.

VL

Bibelkalender

Noget på hjerte?

"Dav! Hvordan går det?" "Helt fint! Og med dig?" "Tak, det går godt nok." "Vi ses! Ha' det ..."

Det er hyggeligt nok med sådan en kort ordveksling. Men har man noget på hjerte, er det for lidt. Og det gør ondt, hvis en ven ikke har tid til at lytte til det, jeg har på hjerte.

På samme måde med vores forhold til Gud. Det er for lidt med et hurtigt *"Hej, Gud! ... Ha' det. For jeg har lidt travlt. Vi ses måske på søndag. Og for øvrigt ... Fadervor, du som er ... Amen."*

En sådan facon afliver troens fællesskab med Gud. Det overfladiske og travle hjerte tømmer efterhånden sig selv for troens ord. Forfærdeligt, når man i samme åndedræt må indrømme, at der i ugens løb bliver tid til både avis, ugeblad, fjernsynsfilm og diverse "nødvendige" afstressende aktiviteter.

Gud ser på hjertet!

"Årets bibelord" taler ind i denne situation: *"Mennesker ser på det, de har for deres øjne, men Herren ser på hjertet"* (1 Samuelsbog 16,7). Gud vil i lag med vore hjerter. Han ser, hvordan det står til. Han taler til os for at afsløre, rense og give os tro i hjertet - hver eneste dag - og hver eneste søndag.

Kirkens bibelkalender

udgives igen i år med bøn til Gud om, at han vil velsigne os med sit ord hver eneste dag og hjælpe os til at leve et sundt andagtsliv for ham og med hinanden.

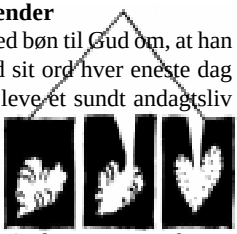

Jens Nex illustrerer på kalenderforsiden, hvordan Gud ser vort syge hjerte og rækker ind til os og giver hjertet liv.

Bibelkalenderen fås gratis ved henvendelse til redaktionen. *LGJ*

Mødekalender

Nordisk Frikonference

Afholdes i Sverige/Finland 6.-7. feb. . Det er en åben konference for præster fra lutherske frikirker i Norden.

Formålet er at give gensidig støtte og inspiration og at arbejde på opretelse af fuldt kirkeligt fællesskab og samarbejde.

Ungdoms-weekend - i april

Den evangelisk-lutherske Frikirkes unge planlægger forårslejr for alle unge i Jylland i weekenden 4.-6. april.

Program med bekendtgørelse af sted er under udarbejdelse, og vil blive uddelt i menighederne.

De unge i Jylland glæder sig til at møde nye og gamle venner og ved Guds Ord og fællesskabet af styrkes i kristen tro og livsførelse.

Kirkens Årsmøde - i maj

Den evangelisk-lutherske Frikirke planlægger sit 148. årsmøde til at blive afholdt i Martins Menighed, København lørdag-søndag d. 3.-4. maj. Program meddeles senere.

Martins Menighed glæder sig til at byde mange kirkevenner velkommen.

Luthersk Sommerferie - i juli

Kirkens årlige sommerlejr afholdes lørdag d. 5. juli - torsdag d. 10.juli på Hedemølle Efterskole ved Bjerringbro. Vi regner med besøg af pastor Martin Jautzy, Frankrig.

Redaktionen ønsker alle læsere Godt Nytår!

Reserveret postvæsnet

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Skærvegyden 7, 8723 Løsning

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København. Martins Menighed
Søndag 19. jan. kl. 16.30
Søndag 26. jan. kl. 10 m. nadver
Søndag 2. feb. kl. 10 m. nadver
Søndag 9. feb. kl. 10 m. læseprdk.
Søndag 16. feb. kl. 10 m. nadver
Søndag 23. feb. kl. 10 m. nadver
Fastelavn 2. marts kl. 16.30
Søndag 9. marts kl. 10 m. nadver
Søndag 16. marts kl. 10 m. nadver
Søndag 23. marts kl. 10 m. læseprdk.

Langeland, Lohals kirke
Søndag 19. jan. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 26. jan. kl. 15 i "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
Søndag 2. feb. ingen gudstj.
Søndag 9. feb. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 16. feb. kl. 16
Søndag 23. feb. kl. 15 i "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
Fastelavn 2. marts kl. 10.30 m. nadver
Søndag 9. marts kl. 16.
Søndag 16. marts ingen gdst.
Søndag 23. marts kl. 10.30 m.nadver

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej
Søndag 19. jan. kl. 14
Søndag 26. jan. kl. 10 m. nadver
Søndag 2. feb. kl. 14
Søndag 9. feb. kl. 10 m. nadver
Søndag 16. feb. kl. 14 m. læsepræd.
Søndag 23. feb. kl. 10 m. nadver
Søndag 2. marts kl. 14
Søndag 9. marts kl. 10 m. nadver
Søndag 16. marts kl. 14
Søndag 23. marts kl. 10 m. nadver

Århus, Gratiakirken, Bissensgade 14
Søndag 19. jan. kl. 10 m. nadver
Søndag 26. jan. kl. 16
Søndag 2. feb. kl. 10 (9.20 nadver)
Søndag 9. feb. kl. 16 m. nadver
Søndag 16. feb. kl. 10 m. læsepræd.
Søndag 23. feb. kl. 16
Søndag 2. marts kl. 10 (9.20 nadver)
Søndag 9. marts kl. 16 m. nadver
Søndag 16. marts kl. 10 m. nadver
Søndag 23. marts kl. 16

Abonnement for 2003
Indbetales lettest via girokort i næste nummer af bladet.
Tak.for bidrag og støtte i 2002.

Gratis gaveabonnement: Send adresser til redaktionen!

ADRESSER
Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661
Besøg kirkens internet-sted på www.vivit.dk. E-mail: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447